

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง

13277

T097393

ปัญหาพิเศษปริญญาตรี

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

เรื่อง ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจของการปลูกฝ้าย ปี 2523
ตำบลวังม่วง อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี

โดย

นางสาวจิรพรรณ ไสมอินทร์

อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา

(นายวิเชษฐ มณีรัตน์)

อาจารย์ กรรมการ

(นายบรรเลง ศรีพิทักษ์)

อาจารย์ กรรมการ

(นางสาวเสาวรีย์ ตะไทรทอง)

อาจารย์ กรรมการ

(นางสาวศิณี สันธิ์ศรี)

อาจารย์ กรรมการ

(นางเสาวคนธ์ เลือดกาจนะ)

ป.พ. 94460 อาจารย์ กรรมการ

2525 (นายอำนาจ แสงโนรี)

เลขหมู่..... อาจารย์ กรรมการ

เลขทะเบียน..... (นายอภิสิทธิ์ แก้วฉา)

วันเดือนปี 5 JUN 2000

ภาควิชาบริหารธุรกิจ

.....

รักษาการหัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร
วันที่..... ๑๑ .. เดือน .. ๑๒๕๕ .. พ.ศ. 2525

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

ฝ่ายเป็นพืชเศรษฐกิจที่ชาวไทยนิยมปลูกกันมาแต่สมัยโบราณ เพื่ออภิลักขิตผล
ได้ตลอด เนื่องจากเกษตรกรของประสบปัญหามากมาย คือปัญหาเรื่องโรคและแมลงศัตรูพืชระบาด
จนเกษตรกรขายรายได้ถึงกับเลิกปลูกพืชเพราะต้องเสียค่าเช่ารายสูงโดยวิธีทำราคาฝ่ายที่แน่นอน
เมื่อปริมาณการปลูกพืชได้ลดลงเรื่อย ๆ ในปี ๒๕๑๔ ทางราชการจึงเล็งเห็นว่าหากปล่อยให้
แนะนำส่งเสริมให้เกษตรกรรู้จักการป้องกันกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้อง ด้วยวิธีการตรวจนับจำนวน
แมลงแล้วจึงพ่นยาเคมี อันจะทำให้เกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตได้ แต่ก็ประสบผลสำเร็จเท่า
ใดนัก ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรส่วนมากยังขาดความรู้เกี่ยวกับโรค - แมลงศัตรูพืช รวมทั้งการปฏิบัติ
ที่ยั่งยืนจึงทำให้เกษตรกรส่วนใหญ่ยังคงมีวิธีการปฏิบัติที่ผิดพลาดมาแต่เดิม ซึ่งการระบาดของ
จึงเป็นวิธีที่ระมัดระวัง โดยเกษตรกรที่กระทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องควรได้รับแจ้ง

ในการศึกษารุ่นนี้ ผู้ศึกษายาวมาศึกษาถึงวิธีการปฏิบัติรวมทั้งวิธีและรายละเอียดของการ
ปลูกพืช เพื่อให้ได้ทราบข้อเท็จจริงมากที่สุด ซึ่งก็คิดว่าคงจะเป็นประโยชน์ต่อของนักศึกษา
เกี่ยวกับข้อปฏิบัติในการดูแลรักษาพืชและในการศึกษารุ่นนี้ทำให้เรารู้จุดด้อยไปด้วย ก็ด้วยความ
อนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์วิเศษ มณีรัตน์ ซึ่งได้ให้คำแนะนำและติดตาม
งานการศึกษารุ่นนี้เป็นอย่างดี ซึ่งถ้าปราศจากอาจารย์แล้ว การศึกษารุ่นนี้ก็คงจะไม่สำเร็จ
ลงได้ ผู้ศึกษาขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งไว้ ณ ที่นี้ด้วย.

จิรพรณ ไสมอินทร์

มีนาคม ๒๕๒๔

สารบัญ

บทที่	บทนำ	หน้า	
๑	- ความสำคัญของการศึกษา	1	
	- ปัญหาในการศึกษา	1	
	- วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2	
	- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย	2	
	- การตรวจเอกสาร	2	
	- สมมุติฐาน	4	
	- นิยามศัพท์	4	
	- ขอบเขตการศึกษา	5	
	- วิธีของการวิจัย	5	
	- การวางแผนปฏิบัติงาน	7	
	- งบประมาณการดำเนินงาน	7	
	- ผู้ดำเนินการวิจัย	8	
	- แนวร่วมโครงการ	8	
	- ที่ปรึกษาโครงการ	8	
	๒	- ขอความทั่วไป	9
		- เนื้อที่ปลูกฝ้าย	9
		- ผลผลิตฝ้าย	9
		- แหล่งปลูกฝ้าย	9
		- ชนิดของแมลงศัตรูฝ้าย	15
		- วิธีการพ่นสารฆ่าแมลงป้องกันตามตารางกำหนด	17
- วิธีการพ่นสารฆ่าแมลงเมื่อมีแมลงระบาด		18	
- วิธีผสมยา		19	
- หลักปฏิบัติในการพ่นสารฆ่าแมลง		19	

สารบัญนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๑

ผลการศึกษาวิเคราะห์

- ลักษณะทางสังคม 21
- สภาพทางเศรษฐกิจ 22
- ลักษณะทั่วไป 22
- สรุปผลการวิเคราะห์ 27
- แผนที่แสดงเขตตำบลวังม่วง 28

บทที่ ๔

สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะ

- ปัญหาและข้อเสนอแนะ 29
- สรุป 30

เอกสารอ้างอิง

32

ภาคผนวก

33

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	เนื้อหาเพาะปลูกฝ้ายแยกตามภาค ปี 2516/17 - 2521/22	11
2	ผลผลิตฝ้ายแยกตามภาค ปี 2516/17 - 2521/22	12
3	ฝ้าย : ผลโคกต่อไร่ แยกตามภาค ปี 2516/17 - 2521/22	13
4	เนื้อหาปลูกฝ้ายแยกตามจังหวัดที่สำคัญ ปี 2516/17 - 2521/ 2522	14

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ ๑

บทนำ

ความสำคัญของการศึกษา

ในปัจจุบันฝ่ายกำลังเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญชนิดหนึ่ง ซึ่งมาก่อนเราของสิ่งอื่นเริ่มจากทางประเทศ เป็นมูลค่าปีละประมาณหลายล้านบาท ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณการผลิตในประเทศไม่เพียงพอ ดังจะเห็นได้ว่า ในปี ๒๕๒๑/๒๒ เนื้อที่ปลูกฝ้ายทั้งหมด ๕๐๘,๕๑๔ ไร่ ผลผลิต ๓๔,๕๑๘ ตัน ในปี ๒๕๒๒/๒๓ เนื้อที่เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐๕,๕๒๕ ไร่ ผลผลิต ๑๖๓,๓๐๕ ตัน และในปี ๒๕๒๓/๒๔ เนื้อที่เพิ่มขึ้นถึง ๕๔๘,๖๕๖ ไร่ ผลผลิต ๑๙๒,๕๓๐ ตัน ขณะที่โรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศ ต้องการฝ้ายเนื้อเป็นวัตุถุคปีละ ๓๔๓,๐๐๐ ตัน เพราะฉะนั้นรัฐบาลจึงต้องการที่จะเร่งการผลิตฝ้ายให้มีปริมาณเพิ่มมากขึ้น แต่ความสำคัญในการผลิตฝ้าย คือ สภาพดินฟ้าอากาศของไทยนั้น นอกจากจะเหมาะสมกับการปลูกฝ้ายแล้วยังไม่เหมาะสมแก่การแพร่ระบาดของแมลงศัตรูฝ้ายเช่นกัน ถึงแม้ในขณะนี้ประเทศไทยจะก้าวข้ามวิชาการและเทคนิคใหม่ ๆ ของการป้องกันกำจัดศัตรูฝ้าย แลพว่าเทคนิคและวิธีการต่าง ๆ เป็นกรรมวิธีที่ยุ่งยากเกินกว่าที่เกษตรกรจะเข้าใจและรับไปปฏิบัติได้โดยง่าย ปัญหาการเพิ่มผลผลิตฝ้ายจึงเป็นปัญหาที่สำคัญ

ในการนี้ทำให้เกษตรกรต้องเสียค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานาแมลง เป็นจำนวนมาก จึงจำเป็นต้องศึกษาถึงข้อมูลและความรู้ทางวิชาการต่าง ๆ ในอันที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพของเกษตรกรในการผลิตฝ้ายต่อไป โดยได้เลือกพิจารณา ตำบลวังม่วง อำเภอเวียงเหล็ก จังหวัดสระบุรี เป็นแหล่งศึกษา เพราะว่ามีพื้นที่ในการปลูกฝ้ายมากที่สุดของจังหวัดสระบุรี

ปัญหาในการศึกษา

อาชีพการปลูกฝ้ายนั้นว่า เป็นอาชีพที่มีอัตราการเสี่ยงมากกว่าที่ไร่ชนิดอื่น ๆ เพราะฉะนั้นเกษตรกรโดยทั่วไปจึงได้นิยมปลูกฝ้าย และเท่าที่ผ่านมามีอัตราการปลูกฝ้ายของเกษตรกรมุ่งหวังแต่จะให้ได้ผลตอบแทนจากการปลูกฝ้ายให้มากที่สุดเท่านั้น มิได้คำนึงถึงต้นทุนการผลิตว่า เท่าที่เกษตรกรได้ปลูกฝ้ายนั้นจะต้องใช้ค่าใช้จ่าย(ต้นทุน)ในการผลิตมากน้อยเท่าใด และจะคุ้มกับผลผลิตที่ได้รับหรือไม่

/ -

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการปลูกฝ้ายโดยมีการตรวจนับจำนวนแมลง ในอัตรา ๒๐ % แล้วจึงจะทำการพ่นยาป้องกัน
กำจัดศัตรูฝ้ายกับการที่เกษตรกรจะต้องพ่นยาตามกำหนดเวลาทุก ๆ ๗ วัน โดยไม่มีการตรวจนับ
นั้นจะใช้ต้นทุนในการผลิตแตกต่างกันอย่างไร ผลที่ได้รับอย่างไหนจะดีกว่ากัน คือได้รับผลตอบแทน
จากการลงทุนที่คุ้มค่าที่สุดอันจะนำมาซึ่งการพิจารณาถึงการปลูกฝ้ายที่มีประสิทธิภาพ เพื่อจะได้แนะนำ
เกษตรกรในโอกาสต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การศึกษาเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

- ๑. ศึกษาเปรียบเทียบต้นทุน
- ๒. ศึกษาเปรียบเทียบรายได้
- ๓. ศึกษาเปรียบเทียบกำไรสุทธิ

ผลการวิจัยนี้ จะสามารถช่วยเกษตรกรผู้ปลูกฝ้ายในจังหวัดสระบุรี ในการตัดสินใจ

การปลูก

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

- ๑. ทำให้สามารถทราบถึงต้นทุน รายได้ และกำไรสุทธิ ของการปลูกฝ้ายอย่างแท้จริง
อันเป็นผลในการที่จะแนะนำส่งเสริมเกษตรกรให้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่จะได้รับผลตอบแทน
สูงสุด
- ๒. ทำให้ทราบวิธีการปลูกในสภาพของเกษตรกรที่ยอมรับคำแนะนำทางวิชาการ และนำไป
ปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง ไม่ถูกต้องนัก และที่ยังไม่ยอมรับคำแนะนำ
- ๓. ทำให้ทราบสภาพพื้นฐานทาง เศรษฐกิจและสังคม มีฐานะผู้สมัคร พร้อมทั้งแนวทางแก้ไข
ของเกษตรกรที่ปลูกฝ้ายในจังหวัดสระบุรี
- ๔. ทำให้ทราบข้อบกพร่องและวิธีการแก้ไขสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้การศึกษาได้อย่างถูกต้อง

การตรวจเอกสาร

- ๑. สมพงษ์ อรพินต์ เลขาธิการปลูกฝ้ายของเกษตรกรที่อำเภอปากน้ำ จังหวัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ใด ๆ ในการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นกรสวรรค์ ในปี ๒๕๑๕ กล่าวว่ ในการศึกษาปรากฏว่ ต้นทุนทั้งหมดของเกษตรกรประมาณไร่ละ ๖๔.๒๖ บาท โดยแยกเป็นต้นทุนต้นแปรไร่ละ ๔๓.๒๑ บาท ต้นทุนคงที่ ๑๒.๐๖ บาท สำหรับต้นทุนต้นแปรนั้น ปรากฏว่ เป็นต้นทุนยาฆ่าแมลงศัตรูฝ้ายมากที่สุดคือ ร้อยละ ๕๒ รองลงมาคือ ต้นทุนในการเก็บฝ้าย ร้อยละ ๒๓ ของต้นทุนต้นแปรทั้งหมด

๒. R.J.Grimble ได้ศึกษาเศรษฐกิจการผลิตฝ้ายในอำเภอตากฟ้า จังหวัดนกรสวรรค์ ปี ๒๕๑๓ - ๒๕๑๔ ในการศึกษา ปรากฏว่ ต้นทุนทั้งหมดในการผลิตฝ้ายประมาณไร่ละ ๕๓๕ บาท แยกเป็นต้นทุนต้นแปรไร่ละ ๔๕๓ บาท ต้นทุนคงที่ไร่ละ ๑๒๕ บาท โดยต้นทุนต้นแปรนั้นเกษตรกรได้จ่ายเป็นค่ายาฆ่าศัตรูฝ้ายมากที่สุด คือ ร้อยละ ๓๒ รองลงมาคือ ค่าจ้าง แรงงาน ในการกำจัดวัชพืชและเก็บฝ้าย ร้อยละ ๒๑ และ ๑๕ ตามลำดับ

๓. นิพนธ์ ธีระสุนทรวิจิตร ได้ทำการวิเคราะห์ผลของระบบการผลิตฝ้ายของสมาชิกเกษตรกรเกษตรกร เกษตรกร เมืองพาน อีลิ่งวัดไชย อีลิ่งการเกษตร ๖๕๖๐ - ๒๑ ปรากฏว่ ในการผลิตฝ้ายของสมาชิกเมืองพานปี ๑ - ๕ ไร่ ไร่ละมีรายได้น้อยถึงมากเฉลี่ยไร่ละ ๒,๕๕๓.๕๕ บาท โดยแยกเป็นต้นทุนคงที่ ๓๓๔.๑๘ บาท ส่วนเนื้อที่ ๖ - ๑๐ ไร่ มีรายได้น้อยไร่ละ ๒,๕๕๑.๔๔ บาท แยกเป็นต้นทุนต้นแปร ๒,๒๒๓.๖๓ บาท ต้นทุนคงที่ ๓๒๓.๓๓ บาท สำหรับรายได้น้อยปี ๑ - ๕ ไร่ มีรายได้น้อยทั้งหมด ๑,๕๑๓.๕๐ บาท หากต้นทุนเฉลี่ยไร่ละ ๔๓๔.๒๘ บาท เมื่อพิจารณาเฉพาะทางต้นทุนเงินสดก็จะมีกำไรเฉลี่ยไร่ละ ๖๕๒.๕๕ บาท เนื้อที่ ๖ - ๑๐ ไร่ มีรายได้น้อย ๑,๖๓๑.๖๕ บาท หากต้นทุนไร่ละ ๔๓๔.๓๕ บาท พิจารณารายจากต้นทุนเงินสดจะมีกำไรไร่ละ ๖๖๖.๕๖ บาท ส่วนเนื้อที่มากกว่า ๑๐ ไร่ มีรายได้น้อย ๑,๔๕๑.๓๒ บาท หากต้นทุนไร่ละ ๓๘๘.๖๓ บาท พิจารณารายจากต้นทุนเงินสดจะมีกำไรไร่ละ ๒๖๑.๓๒ บาท

๔. ฝ้ายวิจัยเศรษฐกิจการผลิตพืช กองวิจัยเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ได้ศึกษาต้นทุนการผลิตฝ้าย และผลตอบแทนการผลิตฝ้าย ปี ๒๕๑๘

รายการ	เงินสด	ไม่เงินสด	รวม
ปี ๒๕๑๘/๑๘ ต้นทุนทั้งหมด (บาท/ไร่)	๕๒๒.๘๔	๕๘๐.๓๑	๑,๑๐๓.๕๕
รายได้เหนือต้นทุนต้นแปร (บาท/ต้น)	-	-	๒,๕๕๑.๒๐
ปี ๒๕๑๘/๒๐ ต้นทุนทั้งหมด	๕๖๑.๐๕	๕๕๔	๑,๑๑๕.๖๕
รายได้เหนือต้นทุนต้นแปร	-	-	๑๖๐.๕๒

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ปี ๒๕๒๐/๒๑			
ต้นทุนทั้งหมด	๕๕๑. ๒๕	๓๔๐. ๘๑	๘๙๒. ๐๖
รายได้เหนือต้นทุนต้นแปร	-	-	๓๒๒. ๑๑
ปี ๒๕๒๑/๒๒			
ต้นทุนทั้งหมด	๓๘๑. ๘๕	๕๕๐. ๕๑	๙๓๒. ๓๖
รายได้เหนือต้นทุนต้นแปร	-	-	๑,๓๓๕. ๓๑
ปี ๒๕๒๒/๒๓			
ต้นทุนทั้งหมด	๑,๐๕๓. ๑๒	๕๕๕. ๕๕	๑,๕๕๑. ๖๗
รายได้เหนือต้นทุนต้นแปร	-	-	๒,๕๐๐. ๕๕

สมมุติฐาน

จากการที่บริษัทฯ จะทำการปลูกถ่ายจะเห็นว่า ขั้นตอนการดูแลรักษาที่ก่อการป้องกัน - กำจัดศัตรูพืช เป็นขั้น หนึ่งที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้ผลผลิตเสียหายได้น้อย - น้อยเสียงโค โองการโยธาเคมี จะมีผลกระทบต่อขั้นตอนในการผลิต และจะกระทบต่อรายได้ของเกษตรกร เมื่อเปรียบเทียบต้นทุนและรายได้ระหว่างการตรวจนับจำนวนแมลงกับการเฝ้าตามกำหนดเวลา ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมุติฐาน ดังนี้คือ

๑. การปลูกถ่ายและการป้องกันกำจัดศัตรูพืชถึงแบบ ตรวจนับก่อน และแบบเฝ้าตามกำหนดเวลา ในสภาวะการปลูกถ่ายอื่นเหมือนกัน จะให้ผลผลิตไม่แตกต่างกันในทางสถิติ แต่การเฝ้าแบบตรวจนับจำนวนตัวหนอนก่อนจะเสียต้นทุนการผลิตต่ำกว่า เนื่องจากจะมีการรบกวนน้อยครั้งและปริมาณการใช้ยาเคมีต่ำกว่าการเฝ้าตามกำหนดเวลา จะทำให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงกว่า

นิยามศัพท์

มีคำศัพท์ที่ควรทราบความหมาย ดังนี้คือ

- ๑. ต้นทุนรวม - ต้นทุนต้นแปร + ต้นทุนคงที่ (บาท)
- ๒. ต้นทุนต้นแปร - ต้นทุนในการปลูกถ่าย + ต้นทุนในการบำรุงรักษา + ค่าใช้จ่ายในการเก็บเกี่ยว
- ๓. ต้นทุนคงที่ - ค่าภาษีที่ดิน, ค่าเช่าที่ดิน, ค่าดอกเบี้ยเงินกู้

/-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๔. รายได้ทั้งหมด
- รายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการขาย ผลผลิต โดยที่ยังไม่ได้หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น
 - รายได้โดยจำนวนผลผลิต \times ราคาฝ่ายอนินทรีย์ ณ เวลานั้น
๕. กำไรสุทธิ
- รายได้ทั้งหมด \div ต้นทุนรวม ในที่มีไม่ได้คำนึงถึงค่าสึกหรอหรือค่าเสื่อมของเครื่องมือ และอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ด้วย
๖. ค่าใช้จ่ายในการปลูก
- ค่าจ้างใด \div ค่าเมล็ดพันธุ์ \div ค่าจ้างปลูก \div ค่าจ้างถอนแยก
๗. ค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษา
- ค่าจ้างบำรุง \div ค่าแรงงานในการดูแลรักษา \div ค่าปุ๋ยเคมี \div ค่ายาฆ่าแมลง \div ค่ายาปราบโรคพืช \div ค่ายาปราบวัชพืช \div ค่าวัสดุอื่น ๆ เช่น (ปูนขาว \div ภูเขา)
๘. ค่าใช้จ่ายในการเก็บเกี่ยว
- ค่าจ้างเก็บเกี่ยว \div ค่าขนถ่าย

ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยเชิงสำรวจครั้งนี้ ได้จากการออกแบบสอบถามกับเกษตรกรผู้ปลูกฝ้ายในฤดูเพาะปลูกปี ๒๕๒๓ ของอำเภอเวียงเหล็ก จังหวัดสระบุรี โดยการศึกษา จะศึกษาเฉพาะ

๑. ต้นทุนของการผลิตฝ้ายระหว่างมีการตรวจนับแมลงกับการหยาดน้ำที่กำหนดว่า อย่างไร จะมีต้นทุนเท่าใด
๒. รายได้ระหว่าง ๒ วิธี อย่างไร จะมีรายได้เท่าใด
๓. กำไรสุทธิระหว่าง ๒ วิธี จะมีกำไรสุทธิเท่าใด อันจะนำมาซึ่งการปฏิบัติที่เหมาะสมต่อไป

วิธีการวิจัย

โดยการออกแบบสอบถามและออกสำรวจ รวบรวมข้อมูลที่ได้เกี่ยวกับต้นทุนและรายได้ของการผลิตฝ้ายในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนธันวาคม ๒๕๒๓ บริเวณพื้นที่ตำบลวังม่วง อำเภอเวียงเหล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางการปฏิบัติงาน

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดตารางการปฏิบัติไว้ดังนี้ คือ

ม.ย.	ก.ค.	ต.ค.	ก.ย.	ค.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.

- ๑๕ ม.ย. - ๓๑ ก.ค. ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล
 ๑ ต.ค. - ๓๑ ต.ค. ทำการวางแผนสอบถาม
 ๑ ก.ย. - ๓๐ ก.ย. ทำการตรวจสอบและแก้ไขข้อมูล
 ๑ ค.ค. - ๑๕ พ.ย. ทำการออกศึกษารวบรวมข้อมูล
 ๑๖ พ.ย. - ๓๑ ธ.ค. ทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม
 ๑ ม.ค. - ๒๕ ก.พ. ทำการเรียบเรียงเขียนรายงาน และเสนอรายงาน

งบประมาณการดำเนินงาน

๑.	ค่ากระดาษไข	๒๐๐	บาท
๒.	ค่ากระดาษโรเนียว	๓๐๐	บาท
๓.	ค่าจ้างพิมพ์ทั้งหมดประมาณ	๓๐๐	บาท
๔.	ค่าเย็บเล่ม	๑๕๐	บาท
๕.	ค่าอุปกรณ์เบ็ดเตล็ด	๒๐๐	บาท
๖.	ค่าเดินทางประมาณ	๔๐๐	บาท
	รวม	๒,๓๕๐	บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ดำเนินการวิจัย

น.ส. จิรพรรณ ไชยอินทร์

นักศึกษาระดับปริญญาตรี

ภาควิชาบริหารธุรกิจ เกษตร

ผู้ร่วมงาน

น.ส. เกื้อนใจ บุญผ่อง

นักวิชาการ เกษตร

สำนักงานเกษตรจังหวัดสระบุรี

พิธีกรโครงการ

อาจารย์วิไลวรรณ วัฒนรัตน์

อาจารย์ประจำภาควิชาบริหาร
ธุรกิจ เกษตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ข้อความทั่วไป

เนื้อที่ปลูกฝ้าย

แต่ละปีจำนวนเนื้อที่เพาะปลูกฝ้ายในประเทศไทยมีจำนวนไม่แน่นอน ขึ้น ๆ ลง ๆ ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 1 เนื้อที่เพาะปลูกทั้งประเทศในปี 2516/17 มี 180,812 ไร่ ปี 2517/18 เพิ่มขึ้นเป็น 322,921 ไร่ หรือเพิ่มขึ้น 78 % แต่ในปี 2518/19 ลดลงเหลือ 188,371 ไร่ หรือลดลง 42 % ปี 2519/20 ลดลงเหลือ 153,787 ไร่ หรือลดลง 18 % ปี 2520/21 กลับเพิ่มขึ้นเป็น 527,784 ไร่ หรือเพิ่มขึ้น 243 % ส่วนปี 2521/22 ไร่ลดลงมาเหลือเพียง 408,514 ไร่ หรือลดลง 18 %

ผลผลิตฝ้าย

ผลผลิตฝ้ายในแต่ละปี มีจำนวนที่ไม่แน่นอน เช่นเดียวกับในตารางที่ 2 นั้น ปี 2516/17 ฝ้ายผลผลิตฝ้าย 28,402 ตัน ปี 2517/18 ไร่ 56,377 ตัน หรือเพิ่มขึ้น 98 % ปี 2518/19 ฝ้ายผลผลิตฝ้ายลดลงเหลือ 24,726 ตัน หรือลดลง 50 % ปี 2519/20 ฝ้ายผลผลิตฝ้ายไร่ลดลงไปอีกเล็กน้อย คือ 26,537 ตัน หรือลดลง 7 % ส่วนปี 2520/21 ฝ้ายผลผลิตฝ้ายไร่เพิ่มขึ้นอย่างมาก คือ 90,760 ตัน หรือเพิ่มขึ้น 238 % ปี 2521/22 ฝ้ายผลผลิตลดลงเหลือ 74,418 ตัน หรือไร่ลดลง 18 % จากตารางที่ 3 ฝ้ายผลผลิตฝ้ายเฉลี่ย 174 กิโลกรัม/ไร่ ในปี 2521/22 เพิ่มขึ้นจากปี 2520/2521

แหล่งปลูกฝ้าย

แหล่งปลูกฝ้ายที่สำคัญ คือ บริเวณบางส่วนของภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยเฉพาะในเขตจังหวัดเพชรบูรณ์ เลย นครราชสีมา อุทัยธานี สุโขทัย แคมบางจังหวัดในภาคกลางกำลังจะเป็นแหล่งปลูกฝ้ายที่สำคัญมี จังหวัดกาญจนบุรี ปราชินบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลพบุรี และสระบุรี ซึ่งจะอยู่ในตารางที่ 4 ในปี 2521/22 พื้นที่ราชสีมา ทำการปลูกฝ้ายถึง 89,710 ไร่ โดยเพิ่มจากปี 2520/21 ถึง 122 % ส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ ปี 2520/21 ปลูกฝ้าย 87,713 ไร่ แต่ในปี 2521/22 ทำการปลูกฝ้ายเพียง 65,334 ไร่ หรือลดลง 25 % เช่นเดียวกับจังหวัดเลย ปี 2520/21 ปลูกฝ้าย 81,796 ไร่ แต่ลดลงเหลือ 33,613 ไร่ ในปี 2521/22 หรือลดลง 59 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 1 เนื้อที่เพาะปลูกฝ่ายแยกตามภาค ปี 2516/17 - 2521/22

ภาค	2516/17	2517/18	2518/19	2519/20	2520/21	2521/22
รวมทั้งประเทศ	180,812	322,921	188,371	153,787	527,784	428,514
ภาคเหนือ	86,383	204,941	77,139	66,481	214,045	158,218
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	57,925	86,046	82,941	60,568	414,074	140,295
ภาคกลาง	36,504	31,934	28,291	26,738	171,450	130,001
ภาคใต้	-	-	-	-	1,215	-

ที่มา : กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

13277

ตารางที่ 2 ผลผลิตฝ่ายแยกตามภาค ปี 2516/17 - 2521/22

ภาค	2516/17	2517/18	2518/19	2519/20	2520/21	2521/22
รวมทั้งประเทศ	25,402.7	56,377.0	28,746.8	26,837.0	90,790.0	74,418.0
ภาคเหนือ	12,902.1	34,964.8	10,699.2	9,057.1	35,192.0	26,093.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	9,757.1	14,962.6	13,986.2	12,407.7	26,757.0	23,415.0
ภาคกลาง	5,743.5	6,449.6	4,061.4	5,371.2	22,572.0	24,910.0
ภาคใต้	-	-	-	-	243.1	-

ที่มา : กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ 3 ย้าย : ผลโคตอไร แยกตามภาค ปี 2516/17 - 2521/22

หน่วย : กก.

ภาค	2516/17	2517/18	2518/19	2519/20	2520/21	2521/22
รวมทั้งประเทศ	157	175	153	174	172	174
ภาคเหนือ	149	171	139	136	164	165
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	168	174	169	205	190	167
ภาคกลาง	157	202	144	201	167	192
ภาคใต้	-	-	-	-	200	-

ที่มา : กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปฏิบัติการประทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ตารางที่ 4

เนือที่ปลูกฝ้ายแยกตามจังหวัดที่สำคัญ ปี 2516/17 - 2521/22

หน่วย ไร่

จังหวัด	2516/17	2517/18	2518/19	2519/20	2520/21	2521/22
เพชรบูรณ์	25,715	56,254	12,585	35,539	87,713	65,334
เลย	6,166.7	10,147.2	9,905.5	7,688.0	15,731.0	5,714.0
กาญจนบุรี	2,857.2	1,870.0	1,284.7	2,686.4	8,432.0	2,895.0
นครราชสีมา	910.0	1,515.1	1,222.0	3,456.9	8,011.0	15,520.0
อุทัยธานี	89.9	761.0	848.3	639.2	6,000.0	5,936.0
สุโขทัย	6,168.3	17,936.9	5545.9	1,966.6	4,563.0	3,945.0
ปราจีนบุรี	97.0	208.4	140.6	14.3	2,444.0	5,710.0
ลพบุรี	1,463.3	1,830.7	1,120.0	730.0	5,683.0	8,405.0
สระบุรี	358.6	517.5	617.0	1,054.0	3,459.0	2,811.0
อื่น ๆ	7,486.6	10,305.6	6,263.2	3,484.0	18,894.0	11,395.0

ที่มา : กองเศรษฐกิจการเกษตร สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชนิดของ แผลงศักรฝ่าย

ชนิดของ แผลงศักรฝ่ายที่พบระบาคใน เมืองไทยปัจจุบัน สามารถแยกประเภทตามลักษณะส่วนของฝ่ายที่แผลงศักรกันได้ ดังนี้

ก. แผลงจำพวกคนนำเลี้ยงจากนอก ไบ

1. เพลี้ยจักจั่น	2. เพลี้ยอ่อน
3. เพลี้ยไฟ	4. แผลงหัวขาว
5. ไรแดง	

ข. แผลงจำพวกกินไบ

1. หนอนมวนไบฝ่าย	2. หนอนคืบกินไบฝ่าย
3. หนอนกระทูฝ่าย	

ค. แผลงจำพวกเจาะสมอ

1. หนอนเจาะสมออเมริกัน	2. หนอนสะไปนี้
3. หนอนเจาะสมอสีชมพู	

ง. แผลงจำพวกคนนำเลี้ยงจากแมลงฝ่าย

1. มวนดำ	2. มวนแดง

จ. แผลงจำพวกทำลายคน กิ่งฝ่าย

1. กวางวงเจาะลำต้น	2. หนอนผีเสื้อเจาะลำต้น
3. หนอนเจาะลำต้นชาวโศค	4. ปลวก

แผลงดังกล่าวมาจัดอันดับตามความสำคัญต่อการทำอันตรายฝ่าย ดังนี้

ก. แผลงที่มีความสำคัญมาก

1. หนอนเจาะสมออเมริกัน	2. เพลี้ยจักจั่นฝ่าย
3. เพลี้ยอ่อนฝ่ายในลักษณะนำโรค	4. แผลงหัวขาวยาสูบ

ใบหงิก

ข. แผลงที่มีความสำคัญปานกลาง

1. หนอนสะไปนี้	2. หนอนเจาะสมอสีชมพู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. เพลี้ยไฟ	4. หนอนม้วนใบฝ้าย
5. หนอนคืบกินใบฝ้าย	6. หนอนกระทูฝ้าย
ค. แมลงที่มีความสำคัญน้อย	
1. มวนแดงฝ้าย	2. มวนค้ำฝ้าย
3. ไรแดง	4. กวางวงเจาะลำต้น
5. หนอนผีเสื้อเจาะลำต้น	6. หนอนเจาะลำต้น
7. ชั่ววก	ขาวโพก

แต่ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษา เปรียบเทียบการป้องกันกำจัดโดยสารเคมี ซึ่งมีวิธีปฏิบัติในการพ่นยาได้ 2 วิธีคือ

1. วิธีพ่นยาป้องกันตามตารางกำหนด ซึ่งเป็นวิธีค่อนข้างละเอียด ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายสูง อันตรายจากพิษยามีนมาก แต่เหมาะสมกับเกษตรกรที่ไม่รู้จักแมลง ไม่มีกำลังคนในการตรวจไร่
2. วิธีพ่นยาเมื่อมีแมลงระบาด โดยการตรวจนับจำนวนตัวหนอนก่อน เป็นวิธีที่ระมัดระวังค่าใช้จ่ายและอันตรายจากพิษยา เหมาะกับเกษตรกรที่รู้จักแมลงดี มีกำลังคนที่จะตรวจไร่

ซึ่งทั้ง 2 วิธี มีวิธีปฏิบัติดังนี้

วิธีการพ่นสารฆ่าแมลงป้องกันตามตารางกำหนด

ตารางกำหนดการพ่น

วัน ครั้งที่	อายุฝ่าย (วัน)	ปริมาณน้ำยาที่ผสมแล้ว ต่อเนื้อที่ ๑ ไร่	หมายเหตุ
๑	๑๕	๑ ปีบ (๒๐ ลิตร)	๑. พ่นครั้งที่ ๑ และ ๒ ใช้สารฆ่าแมลงจำพวก
๒	๒๕	๑ " (๒๐ ")	คูคิมรอนนำชนิดใดชนิดหนึ่ง เพื่อกำจัดเพลี้ยอย่างเดียว
๓	๓๓	๒ " (๔๐ ")	ถ้าหากใช้สารคูคิมรอนหรือสารเม็ดหยอดกันหุ้มนไม้ของ
๔	๔๐	๒ " (๔๐ ")	ชนิดใน ๒ ครั้งนี้
๕	๔๗	๒ " (๔๐ ")	
๖	๕๔	๒ " (๔๐ ")	๒. ตั้งแต่วันที่ ๓ เป็นต้นไป ใช้สารฆ่าแมลง
๗	๖๑	๔ " (๘๐ ")	กำจัดกบฏบนเจาะสมอ และบนอนกินใบชนิดหนึ่งชนิดใด
๘	๖๘	๔ " (๘๐ ")	ซึ่งถาวรข้างต้น
๙	๗๕	๔ " (๘๐ ")	๓. ปริมาณน้ำยาที่ผสมแล้วในตารางนี้ใช้กับ
๑๐	๘๒	๔ " (๘๐ ")	เครื่องพ่นยาที่เข้าน้ำมาก ถ้าใช้เครื่องพ่นยาที่เข้าน้ำน้อย
๑๑	๘๙	๔ " (๘๐ ")	ของกำหนดปริมาณน้ำที่ใช้เอาเอง โดยใช้อัตราสารฆ่า
๑๒	๙๖	๔ " (๘๐ ")	แมลงดำเรื่อรูป เนื้อที่ ๑ ไร่/๑ ครั้งถึงเก็บถาวรมา
๑๓	๑๐๓	๔ " (๘๐ ")	แล้วข้างต้น
๑๔	๑๑๐	๔ " (๘๐ ")	๔. เครื่องพ่นยาที่เข้าน้ำมากจะใช้ชนิดใดก็ตาม
๑๕	๑๑๗	๔ " (๘๐ ")	สูงใช้น้ำยาที่ผสมแล้วให้ครบจำนวนที่กำหนดไว้ในตารางนี้
๑๖	๑๒๔	๔ " (๘๐ ")	

๕. การพ่นยาตามตารางที่กำหนดพ่นทุกอาทิตย์นี้
ถ้าจะทิ้งช่วงในทางเกิน ๑๐ วัน ไม่ได้ แค่น้ำฝนตกหนัก
หรือหนองระลอกแรง อาจพ่นทุก ๕ วันก็ได้

๖. การพ่นตามตารางที่กำหนดนี้จะต้องพ่นติดต่อกัน
ไปจนกว่าสมอฝ่ายเริ่มแตกแล้ว เป็นส่วนมากจึงจะหยุดพ่น
จำนวนครั้งที่นี้อาจจะมากหรือน้อยกว่าที่กำหนด

๑๗๘๑๓

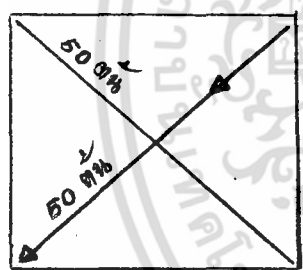
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการพนสารชาแมลง เมื่อมีแมลงระบาด

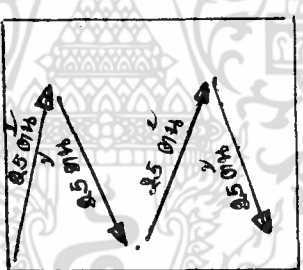
การหมั้นหมั้นใช้การตรวจโรันบแมลง เป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจ ควรจะพนหรือไม่ เกษตรกรจะคงหมั้นออกตรวจโรองตนเองอย่างน้อยอาทิตย์ละครั้งถ้าทำได้ อาทิตย์ละ ๒ ครั้งยิ่งดี เพราะว่าถ้าปล่อยไว้ถึง ๗ วัน เกิดมีหนอนระบาดมาก หนอนจะโตเกินไปที่จะฆ่าด้วยสารชาแมลง สิ่งที่สำคัญคือ เกษตรกรจะคงรู้จักแมลงศัตรูฝ่ายแต่ละชนิดในวัยต่าง ๆ เป็นอย่างดี คำแนะนำนี้ เน้นหนักให้ปฏิบัติกับหนอนเจาะสมออเมริกัน ซึ่งเป็นแมลงที่สำคัญและมีปัญหาในการกำจัดมากที่สุด

วิธีการตรวจโร เมื่อลงไปในไร่ ขึ้นแรกที่สุดจะคงกำหนดตัวอย่างที่จะตรวจคอบนอที่แปลงฝ่ายคน มีหลักเกณฑ์ไว้ว่าให้เก็บ ๑๐๐ ตัวอย่าง (๑๐๐ ต้น) ในเนื้อที่ไม่เกิน ๕๐ ไร่ ถ้าเนื้อที่มากกว่า ๕๐ ไร่ ก็ให้เพิ่มตัวอย่างตามฉนวน สำหรับในเนื้อที่ต่ำกว่า ๕๐ ไร่ ก็ตรวจ ๑๐๐ ตัวอย่างเช่นกัน วันที่ ๒ ของโรันบกว่า จะคงตรวจหมั้นฝ่ายโรกระจายทั่วทั้งแปลงฝ่าย จึงอาจปฏิบัติได้โดยเก็บระแวงหมั้นจากมุม ึ่งไปหามุม ึ่งเกิด โรันบแรก หรือเก็บคอบนอเป็นแถวฝ่าย

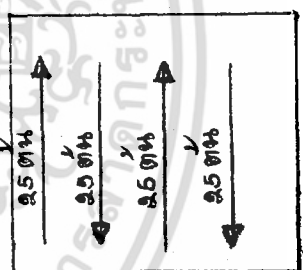
สามแบบของการตรวจ ึ่งหมั้นในไร่

การสำรวจศัตรูฝ่ายในไร่ ด้วยวิธีเดินทะแยงมุม

การสำรวจศัตรูฝ่ายในไร่ ด้วยวิธีเดินซีกแรก

การสำรวจศัตรูฝ่ายในไร่ ด้วยวิธีเดินตามแถวฝ่าย

การเลือกหมั้นฝ่ายเป็นตัวอย่างสุ่ม โดยกำหนดระยะทางจากฝ่ายคนหนึ่งถึงต้นฝ่ายอีกต้นหนึ่ง เอาไว้ ตัวอย่างเช่น กำหนดว่าฝ่าย ๑๐ หลุม เลือกเพื่อสำรวจหนึ่งคน เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ระยะทางที่กำหนดนี้เมื่อเดินจบระยะทางคงได้ ๑๐๐ ตัวอย่างพอดี อีกประการหนึ่ง ในการตรวจนับ ๑๐๐ ตัวอย่างนี้ อาจปฏิบัติเป็นกลุ่มหมั้นฝ่ายกลุ่มละ ๕ ต้น จำนวน ๒๐ กลุ่ม หรือกลุ่มละ ๑๐ ต้น จำนวน ๑๐ กลุ่ม แต่ให้กลุ่มฝ่ายแต่ละกลุ่มกระจายทั่วทั้งแปลงเช่นกัน

ในการสำรวจหนอนเจาะสมออเมริกันนั้น เมื่อกำหนดหมั้นฝ่ายที่จะตรวจแล้วจะคงตรวจนับ หมั้นตามคอกสมอทั่วทั้งหมั้น ขึ้นที่จำนวนหมั้นหมั้นแล้วเอาจำนวนแมลงทั้ง ๑๐๐ หมั้น รวมกันเข้า

เอกสารที่ส่งมานี้ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์/ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถ้าพบหนองเกิน ๒๐ ทิว หรือ ๒๐ % ให้ทหารฆ่าแมลงตามลำดับต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นทันที

วิธีผสมยา

การผสมน้ำยาจะต้องพยายามผสมให้ยากับน้ำละลายเข้ากันให้ทั่วถึง จึงจะได้ผลดี ดังนั้นให้ปฏิบัติดังนี้

เทน้ำที่จะผสมลงในถังที่จะผสมสักเล็กน้อย แล้วเขย่าฆ่าแมลงที่ทวงไว้ผสมลงไปให้หมด ใส่น้ำคนให้เข้ากัน แล้วเติมน้ำที่เหลือลงไปให้ครบจำนวนที่ต้องการ คนให้ทั่วจนเห็นน้ำยาที่ผสม เป็นสีเดียวกันเป็นอันใช้ได้

สำหรับสารฆ่าแมลงชนิดผงก็ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกัน ในบางกรณีกระบอกนอตนั้นถึง ฉะนั้น เมื่อเทลงเมื่ังเครื่องแล้วให้รีบเขย่าถึงเวลาหนึ่งเวลา ๆ และก่อนที่จะเทน้ำยาจากถังผสม ลงเครื่องนั้นเองหมั่นเขย่าไว้ถึงผสมจนเสมอ

น้ำยาที่ใช้ผสมควรใช้ที่สะอาด และก่อนที่จะใช้ ให้ล้างเครื่องเขย่ากรองเอาเศษผง ออกเสียก่อน เพื่อไม่ให้เศษผงติดอยู่ที่เครื่องเขย่า ควรใช้ผ้าที่สะอาดที่ซักครั้ง ละควรเก็บ น้ำยาที่ผสมไว้ใช้วันหนึ่ง

มีสารฆ่าแมลงแนะนำใช้กำจัดแมลงสาบชนิดที่อยู่ในรูปลงตัวรวมทั้งลูกแมลงด้ยและในรูแม็ก สำหรับหยอดหลุมด้ยเวลาปลูก ถ้ากสิกรมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการ ใช้ยาอาจเลือกใช้ยาพวกนี้ เพราะการคลุกเมล็ดหรือหยอดหลุมด้ยก็ตาม ใช้เพียงครั้งเดียวหรือหลายครั้งเข้าอยู่ในดินด้ย คุมกัน เหลือได้ถึง ๔๕ วัน แต่การคลุกสารฆ่าแมลงกับเมล็ดด้ยหรือหยอดควมมีจะต้องระวังเป็นพิเศษ เพราะสารเหล่านี้มีพิษร้ายแรงมากจะต้องสวมถุงมือและหน้ากาก ห้ามใช้มือเปล่าหยิบยาหรือเมล็ดด้ย ที่คลุกสารฆ่าแมลงเป็นอันขาด

หลักปฏิบัติในการพ่นสารฆ่าแมลง

เครื่องพ่นยามีอยู่หลายชนิดเช่น เครื่องพ่นยาอัดลมด้วยแรงคน เครื่องพ่นยาอัดลมด้วยเครื่องยนต์ เครื่องยนต์พ่นยาด้วยการเป่าลมให้ยาพุ่งกระจาย หรือเครื่องพ่นยาฝอยละเอียด เป็นต้น กสิกร จะไร้ เครื่องพ่นยาชนิดใดก็ตามจะต้องปฏิบัติดังนี้

- ๑. ตรวจสอบความเรียบร้อยของเครื่องพ่นยาที่อยู่ในสภาพที่ใช้งานได้

/-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

ผลการศึกษาวិเคราะห์

ลักษณะทางสังคม

1. ชาย ชายของเกษตรกรที่ทำการปลูกฝ้าย พบว่า ส่วนใหญ่จะมีอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป คือผู้ที่อายุในช่วง 41-45 ปี มีจำนวน 21 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 42 เปอร์เซ็นต์ ผู้ที่มีอายุช่วง 46-50 ปี มีจำนวน 17 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 34 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นเป็นผู้ที่มีอายุช่วง 36 - 40 ปี จำนวน 1๗ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ได้ 20 เปอร์เซ็นต์ และผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 34 ปี มีเพียง 2 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๘ เปอร์เซ็นต์
2. เพศ เกษตรกรที่ทำการปลูกฝ้ายส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายซึ่งมีทั้งหมด 43 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 86 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเพศหญิงมีเพียง 7 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 14 เปอร์เซ็นต์
3. ศาสนา พบว่า นับถือศาสนาพุทธทั้งหมด 50 ราย หรือ 100 เปอร์เซ็นต์
4. การศึกษา ส่วนใหญ่จะมีการศึกษาระดับประถมศึกษา คือมีผู้จบ ป. 4 จำนวน 42 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 84 เปอร์เซ็นต์ ผู้ที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่า ป. 4 จำนวน 4 ราย คิด ๘ เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นเป็นผู้ที่มีการศึกษาระดับ ป. 7 จำนวน 2 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 4 เปอร์เซ็นต์ และมีผู้ที่มีการศึกษาถึง มศ.3 จำนวน 1 ราย คิด 2 เปอร์เซ็นต์
5. สภาพการสมรส ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว ซึ่งมีทั้งหมด 45 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 90 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นเป็นผู้ที่แต่งงานแล้ว แต่หย่าร้างจำนวน 3 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ 6 เปอร์เซ็นต์ และผู้ที่ยังโสดมีจำนวน เพียง 2 ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ 4 เปอร์เซ็นต์

ห้องสมุดคณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๖. จำนวนสมาชิกในครอบครัว ส่วนใหญ่จะมีสมาชิกในช่วง ๔ - ๖ คน ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด ๓๔ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๗๕ % จำนวนสมาชิกในช่วง ๗ - ๙ คน มีจำนวน ๗ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๑๘ % และจำนวนสมาชิกในช่วง ๑ - ๓ คน มีเพียง ๔ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๘ %

๗. จำนวนแรงงานในครอบครัว พบว่าในครอบครัวหนึ่ง ๆ จะมีแรงงานทั้งชายและหญิงจำนวน ๑ - ๓ คน เป็นส่วนใหญ่ และจำนวนแรงงานในครอบครัวสูงสุดจะมีเพียง ๖ คน เท่านั้น คือ จำนวนแรงงานชายในช่วงจำนวน ๑ - ๓ คน มีจำนวน ๔๙ คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๘๘ % จำนวนแรงงานชายในช่วง ๔ - ๖ คน มีเพียง ๑ ครอบครัว ส่วนจำนวนแรงงานที่เป็นหญิงในช่วง ๑ - ๓ คน มีจำนวน ๔๕ คน และจำนวนในช่วง ๔ - ๖ คน มีจำนวน ๒ คน คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๘๖ % และ ๘ % ตามลำดับ

สถานะทางเศรษฐกิจ

๑. เงินลงทุน พบว่าส่วนใหญ่เกษตรกรจะมีเงินลงทุนในแปลงนา ซึ่งกลุ่มนี้เกษตรกรที่กลุ่มมากที่สุดคือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ในจำนวนที่ถูกธนาคารเพื่อการเกษตรเพียงอย่างเดียวจำนวน ๓๐ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๖๐ % และถูกธนาคารเพื่อการเกษตรร่วมกับถูกจากพ่อค้าจำนวน ๓ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๖ % ส่วนอีก ๑๗ ราย หรือ ๓๔ % เป็นเกษตรกรที่มีเงินลงทุนในการปลูกฝ้ายอย่างเดียว

๒. การชำระหนี้ เกษตรกรที่กู้ยืมเงินไปลงทุน ส่วนใหญ่จะได้ชำระหนี้เป็นบางส่วนเท่านั้น ทั้งนี้เพราะบางปีเกษตรกรได้กำไรน้อย ไม่สามารถจะชำระหนี้ได้หมด ซึ่งมีทั้งหมด ๒๒ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๖๖.๖๗ % ส่วนพวกที่ชำระหนี้ทั้งหมดมีเพียง ๑๐ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๓๐.๓๐ % และผู้ที่ไม่ได้ชำระหนี้เลยมีเพียง ๑ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๓.๐๓ %

ลักษณะทั่วไป

๑. การเป็นสมาชิกกลุ่ม พบว่าเกษตรกรผู้ปลูกฝ้ายส่วนใหญ่จะเป็นสมาชิกของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีทั้งหมด ๓๓ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๖๖ % นอกจากนั้นจะเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกรจำนวน ๑๓ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๒๖ % และที่เหลือ ๔ ราย หรือ ๘ % ไม่ได้เป็นสมาชิกกลุ่มอะไรเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

๒. ที่ดินทำกิน เกษตรกรปลูกฝ้ายส่วนใหญ่จะมีที่ดินเป็นของตนเอง ซึ่งมีทั้งหมด ๔๑ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๘๒ % และผู้ที่มีที่ดินเป็นของตนเองด้วยและเช่าทำกินด้วยมีทั้งหมด ๘ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๑๘ % ส่วนผู้ที่เช่าที่ดินเพียงอย่างเดียวปรากฏว่าไม่มี และการเสียค่าเช่าที่ดิน จะเสียเป็นรายปีโดยคิดค่าเช่าในอัตราไร่ละ ๓๐๐ บาท ส่วนการเป็นกรรมสิทธิ์ที่ดินพบว่าผู้ที่มี กรรมสิทธิ์ที่ดินเป็นโฉนดมี ๓๐ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๖๐ % และผู้ที่มี นส.๓ มีจำนวน ๒๐ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๔๐ % และปริมาณของที่ดินทำกินเป็นของตนเอง ๔๐๕ ไร่ แยกเป็นไร่ไม่เช่า ๓๐๖ ไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๘๓.๓๐ % และที่เช่า ๙๙ ไร่ คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๑๓.๓๐ %

๓. ที่ดินปลูกฝ้าย จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรที่มีเนื้อที่ในการปลูกฝ้ายในช่วง ๕ - ๑๐ มีจำนวน ๒๖ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๕๒ % ในช่วง ๑๑ - ๑๕ ไร่ มีจำนวน ๔ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๘ % ในช่วง ๑๖ - ๒๐ ไร่ มีจำนวน ๘ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๑๖ % และผู้ที่มีเนื้อที่ มากกว่า ๒๐ ไร่ มีจำนวน ๑๒ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๒๔ % นอกจากนี้ยังพบว่าเกษตรกรที่มีการ ครอบครองแปลงดินเหนียวจะมีเนื้อที่ปลูกน้อยกว่าการในเขตกากำหนด ดังนี้คือ

เนื้อที่ (ไร่)	ครอบครอง (ราย)	ไม่ครอบครอง (ราย)	รวม
๕ - ๑๐	๑๖	๑๐	๒๖
๑๑ - ๑๕	๒	๒	๔
๑๖ - ๒๐	๘	๓	๑๑
๒๐	๒	๑๐	๑๒

การเตรียมดิน เกษตรกรส่วนใหญ่จะทำการไถเอง ซึ่งมีทั้งหมด ๒๑ ราย คิดเป็น เปอร์เซ็นต์ ๘๒ % ส่วนผู้ที่มีการจ้างไถมีจำนวน ๑๗ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ ๓๘ % และผู้ที่มี การจ้างไถบางทำการไถเองบ้างมีจำนวน ๑๒ ราย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ได้ ๒๘ % ซึ่งในการจ้างไถ คิดค่าไถอัตราไร่ละ ๓๐๐ บาท/ไร่

/-

จากการศึกษา พบว่า การตรวจนับแมลงก่อนการพ่นยาจะใช้อัตราเคมี
ในอัตรากังนี้ คือ

จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า 10 ลิตร	มีจำนวน 13 ราย	เท่ากับ 52 %
จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า 10-30 ลิตร	มีจำนวน 5 ราย	เท่ากับ 20 %
จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า 31-50 ลิตร	มีจำนวน 2 ราย	เท่ากับ 8 %
จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า 51-70 ลิตร	มีจำนวน 3 ราย	เท่ากับ 12 %
จำนวนยาที่ใช้มากกว่า 70 ลิตร	มีจำนวน 2 ราย	เท่ากับ 8 %

จำนวนครั้งที่พ่นยา

มีการพ่นยาน้อยกว่า 5 ครั้ง	เท่ากับ 0 ราย	เท่ากับ 0 %
มีการพ่นยาน้อยกว่า 5-10 ครั้ง	เท่ากับ 6 ราย	เท่ากับ 24 %
มีการพ่นยาน้อยกว่า 11-15 ครั้ง	เท่ากับ 15 ราย	เท่ากับ 60 %
มีการพ่นยาน้อยกว่า 16-20 ครั้ง	เท่ากับ 4 ราย	เท่ากับ 16 %
มีการพ่นยามากกว่า 20 ครั้ง	เท่ากับ 0 ราย	เท่ากับ 0 %

การพินยาตามกำหนดเวลา

จากการศึกษาพบว่า การพินยาตามกำหนดเวลาจะต้องใช้อัตรายาเคมีใน
อัตรา ดังต่อไปนี้ คือ

จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า 10	ลิตร	มีจำนวน	1	ราย	เท่ากับ	4 %
จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า 10-30	ลิตร	มีจำนวน	5	ราย	เท่ากับ	20 %
จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า 31-50	ลิตร	มีจำนวน	5	ราย	เท่ากับ	20 %
จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า 51-70	ลิตร	มีจำนวน	5	ราย	เท่ากับ	20 %
จำนวนยาที่ใช้น้อยกว่า 70	ลิตร	มีจำนวน	9	ราย	เท่ากับ	36 %

จำนวนครั้งที่พินยา

มีการพินยาน้อยกว่า 5	ครั้ง	มีจำนวน	0	ราย	เท่ากับ	0 %
มีการพินยาน้อยกว่า 5-10	ครั้ง	มีจำนวน	0	ราย	เท่ากับ	0 %
มีการพินยาน้อยกว่า 11-15	ครั้ง	มีจำนวน	2	ราย	เท่ากับ	8 %
มีการพินยาน้อยกว่า 16-20	ครั้ง	มีจำนวน	21	ราย	เท่ากับ	84 %
มีการพินยามากกว่า 20	ครั้ง	มีจำนวน	2	ราย	เท่ากับ	8 %

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวิเคราะห์ต้นทุน รายได้ และกำไร ของการปลูกฝ้ายระหว่างมีการ
ตรวจนับจำนวนแมลงก่อน กับการพ่นยาตามกำหนด ใช้วิธี randomized block design
เป็นวิธีวิเคราะห์ซึ่งผลที่ได้ออกมา

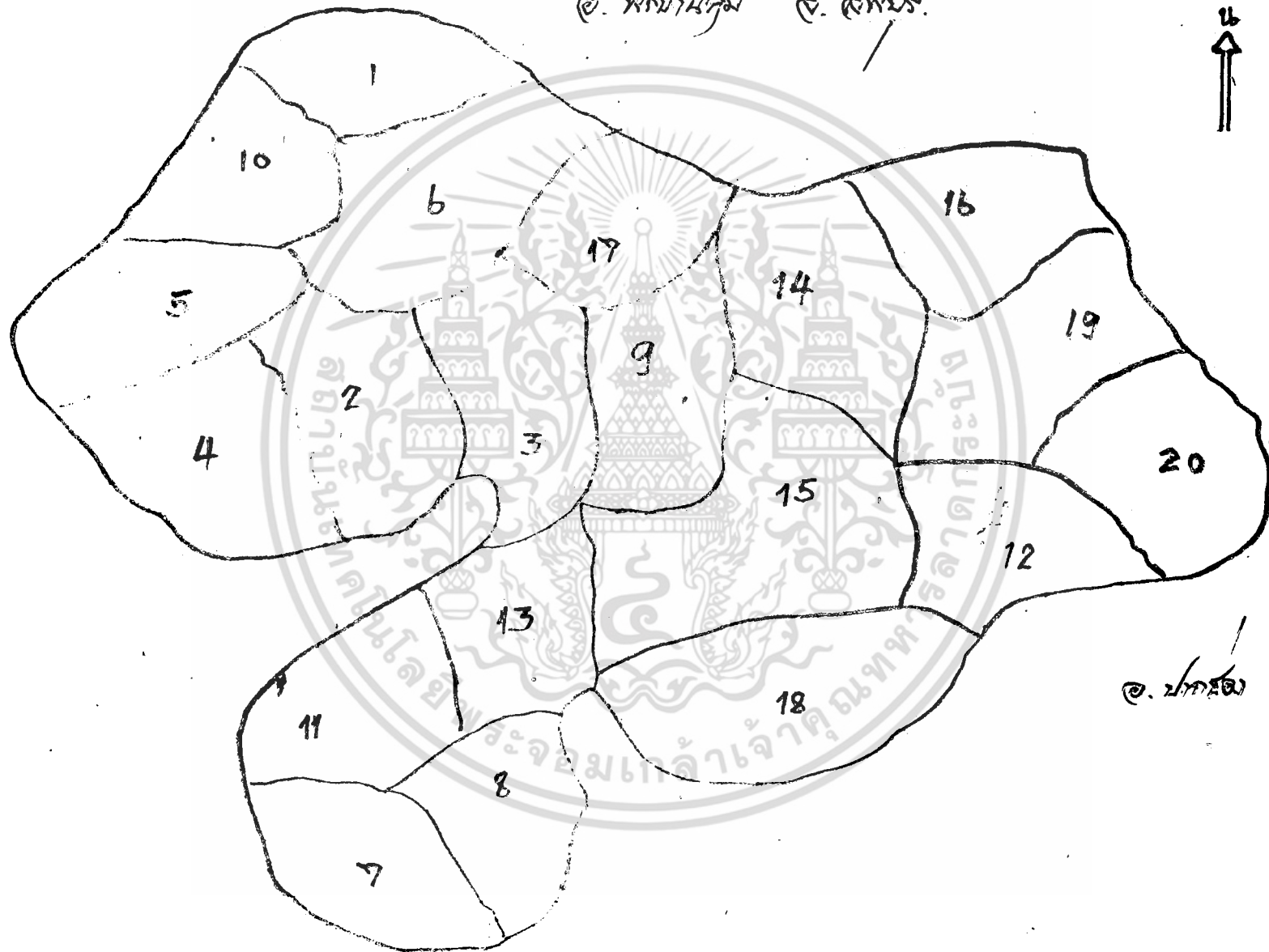
$$t \text{ ratio} = 1.4025$$

$$\text{และ } d.f_{48} \quad t \text{ ratio } d.f_{48} \quad t \text{ 5\%} = 2.012 \quad t \text{ 1\%} = 2.687$$

จากผลที่ได้เป็น insignificant ถือว่ายังไม่ยอมรับ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากปัจจัย
การผลิตบางอย่าง และการปฏิบัติดูแลรักษา ซึ่งการตรวจนับจำนวนแมลงก่อนการพ่น
ยายังนับว่าเป็นวิธีการที่ใหม่อยู่ เกษตรกรยังมีความเข้าใจ และรู้จักตัวแมลงได้ดีพอ
จึงทำให้การปฏิบัติไม่ไคลย อันเป็นผลกระทบต่อนทุนและรายได้ แต่อย่างไรก็ตามใน
การตรวจนับแมลงก่อนพ่นยาก็ยังไต่กว่าโรมากกว่าการพ่นยาตามกำหนดเป็นเงิน 214
บาท/ไร่

๑. พนมมัญจน ๒. นคร

๓. นคร

๔. นคร

๕. นคร

บทที่ 4

สรุปปัญหาและขอเสนอแนะ

ปัญหา

จากการศึกษาพบว่า ปัญหาที่เกษตรกรผู้ปลูกฝ้ายพบมากที่สุดคือ

1. ปัญหาเรื่องราคาฝ้าย
2. ปัญหาเรื่องราคายาเคมีกำจัดโรค-แมลงฝ้าย ซึ่งมีราคาแพง

1. ปัญหาเรื่องราคาฝ้าย ราคาฝ้ายเป็นราคาที่ไม่แน่นอนบางปีก็มีราคาสูง แต่บางปีราคาก็ตกต่ำ ทำให้เกษตรกรได้รับการขาดทุนหรือได้กำไรเพียงส่วนน้อย ซึ่งเกษตรกรมักจะประสบปัญหาเช่นนี้เสมอมา แต่ในปีที่ทำการศึกษา (ปี 2523) เป็นปีที่ฝ้ายมีผลผลิตสูงและราคาก็สูงด้วย ทำให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงตามไปด้วย แต่โดยเฉลี่ยแล้วเกษตรกรจะประสบกับการขาดทุนมากกว่า

2. ปัญหาเรื่องราคายาเคมีกำจัดโรค-แมลงฝ้าย ซึ่งมีราคาแพง เนื่องจากฝ้ายเป็นพืชที่มีอัตราการเสี่ยงในเรื่องโรค-แมลง สูงกว่าพืชอื่น ๆ ทำให้เกษตรกรต้องเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องยาเคมีมากกว่าการใช้จ่ายอย่างอื่น หายเหาตัว ซึ่งถ้าหากเกษตรกรไม่ปฏิบัติดูแลรักษาอย่างจริงจัง แล้วจะทำให้ได้รับผลผลิตต่ำหรือบางทีอาจจะไม่ได้เลย เพราะฉะนั้นเกษตรกรผู้ปลูกฝ้ายจึงต้องทำการพินยาในอัตราที่สูง เพื่อให้ได้ผลผลิตสูงด้วยและยังมีโรครา-แมลงระบาด เกษตรกรก็จะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการซื้อยาเคมีเป็นจำนวนสูงเพิ่มมากขึ้นด้วย

ขอเสนอแนะ

1. เรื่องราคาฝ้าย เป็นที่น่าสังเกตว่าหากปีใดรัฐบาลได้ทำการประกันราคาฝ้าย ปีนั้นราคาฝ้ายจะสูง หรือทำให้เกษตรกรไม่ขาดทุน แต่ถ้าปีใดรัฐบาลไม่ได้ทำการประกันราคา ปีนั้นราคาก็จะตกต่ำ เกษตรกรจะประสบกับการขาดทุนหรือได้กำไรไม่มากนัก เพราะฉะนั้นสิ่งที่สมควรที่จะกระทำก็คือ เรื่องการประกันราคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่าย รัฐบาลควรที่จะมีมาตรการในการแก้ไขเรื่องนี้ โดยมีการประกันราคาไม่ให้เกษตรกรปลูกฝ้ายได้รับการขาดทุนและสิ่งที่ควรพิจารณาอีกอย่างหนึ่งก็คือ หน่วยงานของรัฐบาลที่เขาไปมีบทบาทในการรับซื้อฝ้ายจากเกษตรกร คือองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ซึ่งมีระเบียบการที่ยุ่งยากซับซ้อน ทำให้เกษตรกรเกิดความเบื่อหน่ายไม่จำหน่ายฝ้ายให้แก่องค์การตลาดเพื่อการเกษตร หันไปจำหน่ายให้กับพ่อค้า แต่ถ้ามียุคองค์การตลาดเพื่อการเกษตรรับซื้อราคาสูงกว่าพ่อค้า เกษตรกรก็จำเป็นต้องนำมาจำหน่ายให้องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ดังเช่น ปีที่ทำการศึกษา (ปี 2523) ซึ่งเป็นปีที่องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรรับซื้อในราคาสูงกว่าพ่อค้าโดยทั่วไป เพราะฉะนั้นองค์การตลาดเพื่อเกษตรกรควรที่จะแก้ไขระเบียบการที่ยุ่งยากบางอย่างออก เพื่อให้เกิดความรวดเร็วขึ้นและเกษตรกรไม่เบื่อหน่าย

๕. เรื่องราคายาเคมีกำจัดโรค-แมลงฝ้ายซึ่งมีราคาแพง ดังที่ได้อธิบายแล้วว่า เกษตรกรที่ปลูกฝ้ายต้องเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องยาเคมีมากกว่าค่าใช้จ่ายอย่างอื่น เพื่อให้เกษตรกรได้ลดต้นทุนในการปลูกฝ้ายในเรื่องยาเคมี ควรที่จะให้องค์การตลาดเพื่อเกษตรกรหรือหน่วยงานของรัฐบาลที่รับผิดชอบนำยาเคมีไปจำหน่ายในราคาถูกกว่าพ่อค้า หรือถ้าให้สินเชื่อกับเกษตรกร ควรจะให้เป็นรูปสวัสดิคคือยาเคมีในราคาถูกจะทำให้เกษตรกรได้ลดต้นทุนในการซื้อยาเคมีอันจะทำให้เกษตรกรได้รับผลตอบแทนในการปลูกฝ้ายเพิ่มมากขึ้น

สรุป

จากการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ยังมีวิธีปฏิบัติดูแลรักษาแบบเดิมอยู่ ถึงแม้ว่าจะมีวิชาการสมัยใหม่คือการตรวจนับแมลงก่อน แต่การปฏิบัติก็ยังไม่ได้เป็นไปด้วยความจริงใจหรือเอาใจใส่อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นหลักปฏิบัติโดยทั่วไปของเกษตรกร และการพยากรณ์กำหนดเวลาก็เช่นเดียวกัน บางครั้งเมื่อถึงกำหนดเวลาพ่น ก็ยังไม่พ่น อาจจะเนื่องด้วยสาเหตุบางประการทำให้แมลงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ของเสียค้ายาเคมีเพิ่มมากขึ้นไปควย เพราะฉะนั้นอาจกล่าวได้ว่า การปลูกฝ้ายของเกษตรกรในเขต ตำบลวังม่วง อำเภอเวียงเหล็ก จังหวัดสระบุรี ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

โดยเฉพาะวิธีตรวจนับแมลงก่อน ซึ่งน่าจะหาค่าไรให้แก่เกษตรกรได้มากกว่านี้ แต่
ผลที่ได้ก็ไม่แตกต่างกับการพยากรณ์กำหนด ซึ่งเป็นวิชาการแบบเก่าเท่าใดนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

1. ส่งเสริมการเกษตรกรรม "ข้าวส่งเสริมการเกษตร" ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2524
2. สว่าง วัจนพุก, แมองศักรุฝ่าย และการป้องกันกำจัด สาขาแมลงศักรุฝ่ายและพืชเส้นใย กองกัญ และสัตววิทยา กรมวิชาการ 2524
3. ทุนการผลิฝ่าย ปี 2522/23 ฝ่ายวิจัยเศรษฐกิจ การผลิตพืช สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร
4. ส่งเสริมอุตสาหกรรม, กรม "อุตสาหกรรมสาร" ปีที่ 23 ฉบับที่ 2 กุมภาพันธ์ 2523

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต้นทุนในการผลิตฝ้ายเฉลี่ยต่อไร่

รายการ	ตรวจนับแปลงกอนพญา (บาท)	พญาคามกำหนด (บาท)
- ค่าเช่าที่ดิน	300	300
- ค่าจ้างไถ	100	100
- ค่าเมล็ดพันธุ์	20	20
- ค่าจ้างปลูก	70	70
- ค่าจ้างถอนแยกและขอม	30	30
- ค่าจ้างทำร่มหรือกำจัดวัชพืช	60	60
- ค่าจ้างเก็บเกี่ยวทั่วโลกมัดละ 1 บาท ผลผลิตเฉลี่ยไร่ละ 225 ก.ก	225	225
- ค่าจ้างขนไร่ละ	30	30
- ค่ายาเคมีกำจัดโรคแมลง	472.96	511.34
- ค่าจ้างพยากำจัดโรคแมลง	96.96	143.28
รวม	1404.82	1489.62

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนการผลิตฝ้าย

ปี 2518 - 2522

รายการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
<u>ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทน</u>			
<u>การผลิตปี 2518/19</u>			
ต้นทุนผันแปร (บาท/ไร่)	522.84	500.34	1,023.18
ต้นทุนคงที่ (บาท/ไร่)	-	80.34	80.37
ต้นทุนทั้งหมด (บาท/ไร่)	522.84	580.71	1,103.55
ต้นทุนต่อ กก. (บาท)	-	-	7.36
ต้นทุนต่อ คัน (บาท)	-	-	7,357.00
รายได้เหนือต้นทุนผันแปร (บาท/คัน)	-	-	2,541.20
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	-	-	150
<u>ต้นทุนการผลิตและผลตอบแทนการ</u>			
<u>ผลิตปี 2519/20</u>			
ต้นทุนผันแปร (บาท/ไร่)	454.55	432.87	887.42
ต้นทุนคงที่ (บาท/ไร่)	6.50	55.63	62.13
ต้นทุนทั้งหมด (บาท/ไร่)	461.05	488.50	955.65
ต้นทุนต่อ กก. (บาท)	-	-	5.43
ต้นทุนต่อคัน (บาท)	-	-	5,427.05
รายได้เหนือต้นทุนผันแปร (บาท/คัน)	-	-	160.42
ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	-	-	176.09

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รายการ	เงินสด	ไม่เป็นเงินสด	รวม
ทุนทั้งหมด (บาท/ไร่)	1,047,12	544.49	1,591.61
ทุนต่อ กก. (บาท)	-	-	8.38
ทุนต่อคัน (บาท)	-	-	8,376.89
รายได้เหนือต้นทุนผันแปร (บาท/คัน)	-	-	2,500.58
ผลผลิตต่อไร่ (กก)	-	-	190

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางแสดงผลทดลองเปรียบเทียบ ความแตกต่าง
ระหว่างกรรมวิธี การพ่นยา แบบครวจนับ 20 % กับการพ่นยาตามกำหนด

ท.ศ	กรรมวิธี	จำนวนพ่น (ครั้ง)	ผลผลิต ก.ก/13
2514	ตามกำหนด 7 วัน	12	486
	20 %	7.5	518
2515	ตามกำหนด 7 วัน	12	304
	20 %	16	337
2520	ตามกำหนด 7 วัน	13	286
	20 %	7.5	201
2521	ตามกำหนด 7 วัน	11	369
	20 %	5.5	342
2522	ตามกำหนด 7 วัน	11.3	243
	20 %	7.7	230
2523	ตามกำหนด 7 วัน	12	331
	20 %	6.6	298

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้